

Gospodarstvo je treba razbremeniti prispevkov

Primanjkuje sredstev za razširjeno reprodukcijo

Obnavljanju neustrezne delitve družbenega proizvoda je predsedstvo občinskega sindikalnega sveta na zadnji seji posvetilo največ pozornosti. Gospodarjenje za Bežigradom je bilo sicer v lanskem letu uspešno, vendar nikakor ne perspektivno za našo bodočnost. Leta 1975 smo namenili za skupno in splošno porabo, torej vse mogoče vrste različnih prispevkov, 35 odstotkov družbenega proizvoda, danes pa že skoraj 45 odstotkov, kar pomeni popolno nasprotje resolucijskim navedbam.

Vse pa bi bilo dobro, ko bi gospodarstvu ostala sredstva za razširjeno reprodukcijo, saj 500 milijonov, kolikor je ostalo bežigradskemu gospodarstvu, pomeni enako število kot leta 1977, seveda ustrezno zmanjšanjem za učinke inflacije. Čeprav politični sklepi zahtevajo krepitev akumulacije, nam go-

spodarstvo na dolgi rok umira, ker ne more nabaviti prepotrebne nove tehnologije.

Poudarili so, da je to sistem-ska napaka in ne hiba našega gospodarstva, ker mu zaradi tega uhaja iz rok motivacija za ustvarjanje dohodka. Za Bežigradom od 100 din družbenega proizvod le tri dinarje namenimo za poslovne sklade, kar pomeni, da delavec lahko odloča največ o 5 odstotkih celotne realizacije. Pritiski samoupravnih interesnih skupnosti so glede na ugodno politično klimo tako, kot da ne poznajo ugovora, zato bo potrebno narediti spremembe. Ker gospodarstvo razni prispevki preveč dušijo, se moramo za utemeljitev sprememb opreti na Titove besede, da vse splošne in skupne porabe ne moremo ustvariti v nekaj letih ampak, da je to zahteva daljšega obdobja.

Na drugi strani so sindikati opozorili na zanimiv podatek,

da so skladi skupne porabe v občini tako visoki kot poslovni sklad. Ta sredstva spadajo pod osebni dohodek, ki se tako poveča iz povprečja 6300 din na mesec še za 1600 din na delavca. Ocenili so tudi visoke stopnje rasti zaposlovanja, ki so pravzaprav logična posledica sedanjih družbenoekonomskih odnosov. Čeprav delavci dobro delajo, gospodarstvo ni sposobno vlagati v novo tehnologijo. V ospredje se zato postavlja vprašanje politične motivacije, saj že več let o tem le govorimo, pričakovanih sistemskih rešitev pa ni. Občinski sindikati se zavedajo, da se na nivoju občine ta vprašanja ne dajo rešiti, zato bodo posredovali te ugotovitve, ki nujno zahtevajo določene spremembe, na ustrezne forume.

Na seji so še razpravljali o stališčih sindikata do razporejanja dohodka in uveljavljanja načel delitve po delu, o čemer bomo obširneje pisali po sprejetju sklepov občinskega sindikalnega sveta.

D. BESEDNJAK

anketa

Res – pohvalno

Mladi v Tomačevem so se sami zmenili – Dogovor je več kot pisana beseda – Ne smemo jih podcenjevati

Mimoidočemu se kar dobro zdi, ko ob ulici na travnikih in na pešpotah vidi veliko mladih z grabljami, metlami in samokolicami. – Tako je bilo minulo soboto tudi v Tomačevem. – Tamkajšnja mladina je v lepem sobotnem dopoldnevu zavihala rokave in tako dokazala, da akcija »Bele Ljubljane« ni zgolj beseda na papirju! – Prešeren smeh, tu in tam tudi kak vic na rovaš starejših krajanov. Vse pa v dobri veri in z dobro voljo, da bodo tudi sami nekaj storili. Pa še nekaj je treba poudariti: v Tomačevem so šele pred kratkim ustanovili mladinsko organizacijo oziroma mladinski aktiv! Začetek je torej spodbuden in obetaven. S temi mladinci smo tudi malce poklepetali.

»Za to akcijo smo se odločili mladinci sami, nihče nam ni šepetal na uho,« je dejala štirinajstletna Alenka DIMNIK. »Dobro je, da smo tako zastavili in dali vzgled drugim občanom, ki bi lahko malo bolj pazili za izgled naše Ljubljane ali okolja, v katerem živijo! Pa ne bo ostalo le pri tej akciji, tudi v kaj drugega bomo še vtaknili svoj nos!«

Pravtako štirinajstletna Iris ALIBAŠIČ, ki obiskuje osemletko, je bila skoraj enakega mnenja: »Res je bilo potrebno, da smo se lotili tega čiščenja. Malo v šali in s smehom se dá marsikaj urediti. Človeku pa se tudi dobro zdi, če je okolica čista in urejena. Morali pa bi tudi vsak pred svojim pragom dobro pomesti,« se je nasmehnila.

Predsednik mladinske organizacije, enainvajsetletni Leon MOSTEK, je nekakšen »duhovni vodja« te akcije: »Ko smo ustanavljali naš mladinski aktiv, smo si že zastavili naslednji cilj: Ne bomo mnogo govorili in sestankovali, marveč bomo skušali z delom in s konkretnimi akcijami dokazati, da nam ni le do veseljačenja. Zdaj lahko sami vidite, da smo prišli za metle in samokolnice! Starejši pa ne mislijo več, da je mladina samo do plesa in drugih »neumnosti.« Z veseljem se dá tudi marsikaj postoriti. Mladi upamo, da bomo s podobnimi akcijami upravičili zaupanje starejših. Ta, prva ni bila le muha enodnevnica!«

»Prav gotovo se ne bi smeli ustaviti le pri tej akciji!« je dejala sedemnajstletna Dragica ŠIMIČ. »Večkrat bomo morali kaj podobnega ukreniti in se lotiti čiščenja celotnega naselja oziroma naše krajevne skupnosti! To bo dobrodošlo ne le nam, marveč vsem krajanom! Tako se bomo bolj spoznali, starejšim pa dokazali, da ni treba v nemi zdihovali: Oh, ta naša mladina...«

Tudi osemnajstletni dijak Centra strokovnih šol Avgust RAJNAR ima podobno mnenje: »Večkrat bi morali početi kaj podobnega, saj nismo lenuh! Zato je pred nami dogovor, da bomo vselej dajali pobude za posamezne akcije in ne bomo čakali na namig »od zgoraj«. V našem mladinskem aktivu smo se tako dogovorili in prepričan sem, da ne bo ostalo le pri besedah...«

IZTOK AUŠEC
SVETO BUSIČ

Alenka Dimnik Iris Alibašič Leon Mostek Dragica Šimič Avgust Rajnar

ZBOR OBČANOV

GLASILO SZOL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA

Od 1. maja 1976 izhaja vsakih 14 dni

Ustanovitelji in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad – Izdajateljski svet: Vladimir Đokić (podpredsednik), Stane Drolj, Vili Guček, Zdenka Kokalj, Stane Koman, Nada Kos-Hochkraut, Ivan Levstek, Joško Pirnar, Viktor Ramovš, Janez Rigler, Janez Snoj, Simona Škof, Martina Vučemić in Bojan Zavašnik (predsednik) – Ureja uredniški odbor: Iztok Aušec, Vlado Beznik, Dragica Bošnjak, Stane Drolj (pomočnik odg. urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komar, Niko Lapajne, Joško Pirnar (glavni urednik) in Janez Snoj (odgovorni urednik) – Telefon uredništva 314-745 – Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Staničeva 41 – Uprava: Staničeva 41, telefon 314-745; vodja uprave: Martina Vučemić – Tekoči račun pri SDK Ljubljana 50102-678-50197 – Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigradski občini – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo – tozdi Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likovčarjeva 1. – Naklada 28.000 izvodov

V.d. odg. urednika te številke: Tadej Bratko

Gneča pred družbenim domom

Ali je parkirišče na Staničevi 41 res rezervirano samo za delavce družbenega doma?

Družbeni dom na Staničevi živi od jutra do večera. Z njim pa živi tudi (premahen) parkirni prostor, ki je skoraj vedno zaseden in prav o njem želimo spregovoriti nekaj besed.

Dopoldan je na njem precej avtomobilov zaposlenih, pa še vsi ti ne najdejo vselej prostora, kot kaže, kajti čemu bi sicer pred zgradbo zarisali pet boskov in jih označili z R. Popoldan pa so na parkirišču avtomobili mnogih volonterjev, ki imajo ta ali oni sestanek. Zgodilo se je prejšnji teden: pripeljal sem se zadnje minuto in hotel parkirati vozilo v bosk, označen z R, saj so bila vsa druga parkirna mesta zasedena. A pojavil se je mož, ki me je energično opozoril, da so ti boksi namenjeni izključno uslužbencem in naj si poiščem prostor drugje.

Lepo in prav. Razumem, da tudi delavci, ki se vozijo v službo dopoldan, potrebujejo parkirne prostore, vendar pa je malo takih, ki so v službi tudi popoldan in konec koncev sta parkirišče kot tudi zgradba namenjena krajanom.

Kaj sem hotel? Poiškal sem drug parkirni prostor, malo zamudil na sestanku in vse bi bilo lepo in prav, če ne bi naslednji dve uri skozi okno gledal na »nesrečno« rezervirano parkirišče. Prihajala so različna vozila, a vsa so se morala obrniti in parkirati drugod – mož, ki je branil »bokse za delavce«, je bil neizprosni.

Zatorej se sprašujem: ali je parkirišče namenjeno delavcem, ki delajo v zgradbi na Staničevi 41 ali krajanom, za katere je bila ta zgradba zgrajena in z njo tudi parkirišče. Vsekakor pa popoldan ne bi smelo biti rezerviranih parkirnih prostorov za nikogar, kajti konec koncev je družbeni dom namenjen vsem!

C. B.